

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Humiliatio, suiq[ue] dimissio quam sit necessaria; quomodoq[ue] honore
vel iniuria affectus quisque sese habere debeat. Can. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

ALLOQVIORVM IESV CHRISTI ad vnam quamlibet animam sibi deu-

tam II. libri pars III. complectens in se, vti scilicet puritas
cordis, veraque Euangelica simplicitas obtinenda
sint. Institutio succincta.

*Subtilitas & curiositas humani intellectus quantum incautis impo-
nat, & vera humilitas quinam obtineatur.*

CANON I.

Simplicita-
tem lectandi
quam
seruanda.

2. Cor. 10.

Confiteor tibi Domine pater, Domine cœli & terra, quia abscondisti haec
a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Matthæi XI.
Quicumque compendio rectiorum tramite ad puritatem, veramque &
in Euangelio à me præceptam desiderat pertingere simplicitate,
is ea quæ hic subiicio, studio sedulo perlegere, & opere exercere
adniteatur. Primo igitur & ante omnia discite à me ò anima fide-
lis, non cœlos fabricare, non suscitare mortuos, quia mitis sum, &
humilis corde. Aduertite hæc verba mea quotquot estis intellectu ingeniorum subtiles,
neque plus satis multæ eruditioni curiosisq; scientiis comparandis insudare velitis,
interim relicto affectu vestro à charitate Dei & proximi (quæ sola vos saluare po-
test) vacuo & frigido: neque etiam his nimium innitamini: magis autem intelle-
ctum vestrum ad curiosa quæque haurienda nimis propensum, humiliter inclina-
re ac demittere studete: sicq; simplices fieri, ac interiorum pariter, & exteriorum ho-
minem vestrum obseruare, passionatum ac sensualem hominem mortificare, vin-
cere & in seruitutem redigere discitote, vt hac ratione citius mites & humiles cor-
de fieri, atque in his stabiles perseverare queatis. Nec dubium, quin has virtutes ad-
epti, probè satis didiceritis: iamq; diuinam reperietis sapientiam, elatis atque su-
perbis omnibus absconditam: cui vniversa seculi collata prudentia, non nisi vanis-
sima stultitia comprobatur. Secundo loco, ò fidelis anima duo illa puncta siue con-
silia assume, in quibus D. ille Franciscus iugiter se, se exercere solebat, clamans ad
Deum nocte ac die: O Domine Deus meus & omnia da mihi nosse quid tu sis, & quid sim
ego. Hoc discere, reuera me Deum nosse est in cunctis operibus meis: & nosse te ipsum
tuumq; immensum & abyssale nihil posse, nihilq; valere, puta quod nil boni ex te
ipso, vel possis, vel habeas, vel facias, vel scias, nisi gratia mea opem tibi ferat, &
bona quæque per te operetur perficiatq;.

*Humiliatio, sui que dimissio quam sit necessaria, quomodo que honore
vel iniuria affectus quisque sese habere debeat.*

CANON III.

sitas

QVo te ipsam ò anima deuota melius vincere queas, discite humiliare ac depri-
mere te ipsam sub hominibus vniuersis, tam exterius, vbi sic fieri expedit, &
aliquid

aliquid tibi aduersum sine contrarium irrogatur, quam interius mente, scilicet humiliando ac submittendo te omnibus. Mente etiam simplici ausculta & aduerte quid de te homines loquantur: eumque illo pariter ad Deum & ad te ipsam conuertere, videndo diligenter quem inde fructum referre, quasque virtutes hinc elicere possis. Si qua bona de te dicantur, sic cogitato: *Per hæc domine Deus meus significas mihi, quætopere cupias me esse talem, qualem me prædicant homines: satisque enitendum est mihi, vt talis efficiar, vnde modo prohdolor longius adhuc abssum: Multumque vereor domine DEVS meus, vt hoc nomen bonum districte quandoque in iudicio exigas a me, & graui ter, seuereque, inde me indices, cum vita mea minime illi respondeat, bonaque omnia, qua de me opinantur homines ipsis potius insunt, quam mihi. Idcirco tu pie Deus restitue illis iuxta ipsorum optimam de me existimationum, quanquam ego nullius horum mihi conscia sim, qua ipsi sentiunt de me. Quod equidem culpam meam esse, inficias ire non possum. Sed oro te Domine Deus meus, vt tuam diuinam mihi conferas gratiam, vt in omnibus viuis, verbis, operibus, gestibus, moribus, & locis, tam sapienter ac circumspecte me geram, vt neque te DEVM meum vel vlla in re offendam, neque proximo meo malam exemplum præbeam, ipsamve scandalizem: quo sciam hanc nomenque bonum, non ad meum, sed ad tuum honorem tibi inuiolata conseruem, eisque profunda cum humilitate & ingenti gratitudine vt ar.*

Oratio eum
quis lauda-
tur.

Porro cum exterius aliquis tibi exhibetur honor aut reuerentia, mox introuer-
sa hoc vel simili modo dicito: *O Domine Deus meus, tibi soli debetur omnis laus & hono-
r: mihi verò non nisi contemptus omnis, & confusio. Dignare pie Deus mercedem refunde-
re huic creature tue, pro hoc opere bono, puta honore mihi impenso, quum propter te hunc
mihi exhibeat, aliquid mihi virtutis vel gratia inesse confidens: quarum ipsa mihi conscia non
sum. At tu Domine Deus meus solus es omne bonum. Quanquam autem ipse virtutibus præ-
dita non sum, gaudeo tamen in spiritu meo, dum video tantum luminis, & virtutem hanc
in esse proximo meo. Redde tu illi Domine sicut scis & vis.*

Cum hono-
ratur.

Contra dum te aspiciantur & vilipendunt homines, ac mala de te loquuntur
mentientes, prorsusque te abiicientes, toto corde sub his te demitte, cogitans satis te
meruisse hæc & plura grauiora: tuoque vitio id fieri, eo quod non fideliter satis pro cū-
ctis peccatoribus & infirmis hominibus (vt teneris) rogasti: credens etiam quod om-
nes isti ad tuam te originem (id est me Deum tuum) ire compellant, ipsosque hic
terrestres esse iudices tuos, quos multo satius est sustinere modo quam postea iudices
infernales: ne tum (quod absit) à Domino iudicemur, sed potius benedictionem
consequamur. Simulque ora attentius pro persequentibus te, diligenter aduertens
verba ipsorum, quæ de te loquuntur: cum iisdemque ad me introuersa, vide quem
inde fructum elicere queas, & quorsum illa faciant, ad nobilitandum videlicet in te
virtutes omnes, ad abstrahendum te ab omnibus creaturis, & ad pure in Deo tuo si-
ne omni medio quiescendum.

In vituperatione
quid
cogitandū.

Si ô amans anima ritè perspicere hæc posses, quam videlicet ingens bonum ex
istis tibi euenire permittam, cunctos homines ad vtilitatem tuam prophetas crede-
deres, simulque diceres cum fideli famulo meo Augustino: Vbi me ipsum diligenter
obseruo, adeo DEVM in mei custodia occupatum video, tanquam creaturarum om-
nium oblicus sit, mihi que soli intendat. Quibus enim meritis talem me præ illis
fecisti, DEVS meus, vt ipsos mei purgandi causa cadere permittras? Sed quæso Do-
mine ignosce illis, & verissimam sui infunde illis cognitionem.

August.

Denique vbi amici fideles infideliter tecum agunt, vt & hoc melius in me Deum
tuum trahere queas, ita cum seruo meo S. Bernardo cogitato: Nunquam me infide-

Cum amici
infideliter a-
gunt quid.

litas hominum mouit, vbi atteadi, quam ipse Deo meo infidelis fuerim: aliquid genus plurima cogitabis, quæ hic exercitij gratia assumi poterunt, quæ quisque, vt Dominus dederit, extendere debet.

Gratiæ quomodo & pro quibus sint Deo agenda.

CANON IV.

PRO bonis etiam omnibus quæ vnquam præstiti, & etiamnum præsto tibi o anima fidelis ex tota voluntate gratias mihi & laudes referas: maxime vbi diceris vel audieris aliquos in peccata, siue pericula incidisse, dicique: *Benedico te Deus meus, & gratias ago tibi, quod me ab huiusmodi casu præseruasti. Aut si quandoque in simili lapsa sui, quod gratiam tuam nullis meis meritis mihi restituisti, quodque cognitionem mihi præstisti vt meos erratus confiteri & corrigere meam vitam possem. Vnde satis adducor vt sperem ea te mihi misericorditer remississe. Sic & ex omnibus vndeconque occurrentibus laudem aliquam meam elicere curabis, eamque ex omnium virium tuarum facultate mihi offeres. Quod diligenter obseruatum, puto satis te seruabit custodietque, vt non facile ad murmurandū vel temere iudicandum proximos tuos erumpas, quantalibet ab illis iniuria afficiaris.*

Semper etiam ob oculos verfabis purissimæ mez humanitatis exemplar, attentam mente reuoluēs, quam ego taciturnus inter homines vixerim & cōuersatus sum: permittens me ab omnibus contemni & iudicari, spernens ipse neminem. Cū ergo ad defendendum te, seu satisfaciendum pro te aduersus ea, quæ tibi eueniunt ac inferuntur mala, sensibusque contraria & molesta, incitaris atque tentaris, exercitij loco in mente habebis, ac sedula cogitatione ruminabis, vt ego Dominus Deus tuus me ipsum instar ouis ac agni ad occisionem duci permiserim nec aperuerim os meū ad defendendum me, sed sponte obuiam præcesserim inimicis meis.

Præterea, si rebus omnibus nuderis, & ad extremam redigaris rerum inopiam, cogita me Dominum DEVM tuum, & domum & hereditatem meam reliquisse, & dilectam animam meam in manus tradidisse hostium meorum, qui sine misericordia insurgentes in me, non pepercerunt animæ mez: Dic ergo: O Domine DEVS meus, da mihi hanc gratiam tuam, vt in similibus sequar te pro virili mea. Omnia namque bona tua sunt & tibi gratias ago, seq. laudo, quod mihi donasti hac temporaria bona pro necessitate vite mea & iterum ea abstulisti. Sicut tibi placuit ita factum est, su nomen Domini benedictum.

Tentationibus variis diuersorum vitiorum quinam resistendum, quomodo item ex eis meritum colligere liceat.

CANON V.

ADuerte & disce insuper o anima deuota exercitium aduersus quasunque tentationes. Cū alicuius peccati te tentatio pulsat siue in cogitatione, siue in sensu, seu sentimento, cum aliqua tui ad illud propensione, cuestigio adiuuesces mature te ipsam ad me conuertere, priusquam locum in te accipiat: ipsamque tentationem in infimo homine quasi dissimulando, seu non attendendo, nihilque incho-